

KROKODILLENTRANEN OM DE KNOFLOOKPAD

Het is maandag 1 mei 2000. In Netwerk, de actualiteitenrubriek van Nederland 1, spugen wethouders van Heerlen en Roermond hun gal over wereldvreemde natuurfreaks die beweren dat op geplande industrieterreinen onwaarschijnlijke beesten leven, met namen die zo uit een stripverhaal geleend kunnen zijn. Korenwolven, Rugstreeppadden en Knoflookpadden. En het erge is, zeggen ze, dat normale mensen die dieren nooit zien. De Roermondse wethouder op de televisie is de heer Van Rey. Hij loopt helemaal over van ongeloof. Hij stapt met een plankkaartje in zijn hand door het deels bouwrijp gemaakte industrieterrein Keulsebaan Zuid. Kijk, wijst hij op zijn kaartje, hier hebben ze op 16 juli 1998 een babypadje gevonden. En nu zeggen die gekken dat er dan ook een vaderpad en een moederpad moeten zijn. Misschien leeft er wel een hele familie. En dat kost 8 miljoen gulden. Met ogen vol onbegrip laat hij op zijn kaartje zien welk stuk van zijn industrieterrein vanwege de Knoflookpadden niet gerealiseerd kan worden. In wat voor een wereld leven we eigenlijk dat deze onzin mogelijk is, vraagt hij zich af.

Bij mij slaat de wanhoop toe. Sinds 1993 heb ik in mijn vrije tijd vele weken werk besteed aan inspraak- en bezwarenprocedures die het bestuur van het Genootschap voert om het gebied Keulsebaan Zuid te behouden als een zeer bijzonder leefgebied van reptielen en amfibieën die beschermd zijn door landelijke en Europese regelgeving. Als dit het resultaat is van mijn inspanningen om serieuze argumenten voor het voetlicht te brengen moet ik ernstig gaan twijfelen aan de gevolgde werkwijze. Ik troost me met de gedachte dat het ook mogelijk zou kunnen zijn dat ik moet twijfelen aan het vermogen van de wethouder om zaken in breder verband te zien. De hoop dat de journalisten van Netwerk de moeite nemen om ook de andere kant van het verhaal zorgvuldig te belichten wordt de bodem ingeslagen. Ze gaan mee in de hilarische toon die de wethouder heeft gezet. Ze laten voor de leukigheid de namen van die vreemde dieren over het scherm duikelen. Naast de Knoflookpad en de korenwolf komt ook de geelgestipte levendbarende hagedis voorbij. Want dit niet bestaande beest heeft immers onlangs ook in de krant gestaan. Nou ja, laat maar.

Van meet af aan heeft het Genootschapsbestuur geprobeerd om met zorgvuldig geformuleerde zienswijzen en bezwaren duidelijk te maken waar het om gaat. Dat is het naleven van de nationale en internationale wetgeving. Die bepaalt onder meer dat de leefgebieden van sommige soorten niet aangetast mogen worden, tenzij er zeer zwaarwegende maatschappelijke belangen in het spel zijn. En als na een zorgvuldige afweging van belangen blijkt dat aantasting onvermijdelijk is moeten afdoende compenserende maatregelen worden genomen. De procedure voor de Keulsebaan Zuid is voor het Genootschap een testcase. We willen zien wat de regelgeving nu echt voorstelt. En daarom hebben we het vaste voornemen om door te gaan, totdat we een instantie vinden die ons gelijk bevestigt.

Mannetje Knoflookpad, Meinweg, voorjaar 1999 (foto: R. Geraeds).

Maar nu ben ik moe. Gelukkig begint volgende week mijn vakantie. Dit jaar gaan we naar Spanje. Niet om aan het strand te liggen, maar om in bijzondere natuurgebieden te kijken naar planten en dieren. Misschien vind ik wel een Spaanse knoflookpad. Het begint inderdaad op een stripverhaal te lijken. De wethouders van Roermond en Heerlen zullen het niet geloven, maar dat beest bestaat echt.

Henk Schmitz, secretaris